

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201171
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8320201171.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: R. W. W.F., I., XX.XX.XXXX, Z. T. XX, XXX XX K., zast. Advokátska kancelária Juristi s.r.o., Popradská 66, 040 11 Košice - mestská časť Západ, IČO: 51 941 244, proti žalovanému: Chemkostav HSV akciová spoločnosť, Štefánikova 18, 066 01 Humenné, IČO: 36 473 332, zast. JUDr. Ondrej Kellerm, advokátom, Námestie Slobody 2, 066 01 Humenné, IČO: 42085934, o zaplatenie 50.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresný súd Humenné, č k. 12C/12/2020-49 zo dňa 01.06.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“), rozhodol cit.: „I. Súd konanie z a s t a v u j e .

II. Súd v r a c i a žalobcovi sumu 1.485,- eur na súdnom poplatku, ktorú žalobcovi vráti po právoplatnosti tohto uznesenia M. B., F..M., H. N. - B., G. X, N., prostredníctvom prevádzkovateľa systému M. B., F..M., B. H. X, Z. Z..

III. Súd p r i z n á v a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že z vyjadrenia zástupcu žalovaného, ktoré bolo doručené súdu dňa 27.05.2020 súd zistil, že na Okresnom súde Humenné sa vedie konanie pod sp. zn. 7C/9/2018 medzi tými istými stranami sporu, ktorého predmetom konania je ten istý nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 50.000,- eur, čo vyplýva z obsahu rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/9/2018-80 zo dňa 29.04.2019. Tak, ako to vyplýva z ust. § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr. Ide o tzv. litispendenciu, ktorá predstavuje neodstrániteľnú podmienku konania. Pretože konanie vo veci sp. zn. 12C/12/2020 začalo neskôr ako konanie vo veci sp. zn. 7C/9/2018, súd v zmysle § 159 CSP konanie vo veci sp. zn. 12C/12/2020 zastavil. Je síce pravdou, že dňa 28.05.2020 bolo súdu doručené podanie zástupcu žalovaného, ktorý navrhoval konanie vo veci sp. zn. 12C/12/2020 zastaviť v zmysle § 230 CSP s odôvodnením, že dňa 27.05.2020 Krajský súd v Prešove potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/9/2018-80 zo dňa 29.04.2019, avšak predmetný rozsudok ku dňu rozhodovania doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, a preto súd nemohol rozhodnúť o zastavení konania podľa § 230 CSP.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že priznal žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že z procesného hľadiska žalobca zaviniel zastavenie konania.

4. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podanom odvolaní namietal skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7C/9/2018 sa o nároku žalobcu voči žalovanému rozhodovalo na inom skutkovom podklade ako v predmetnom zastavenom súdnom konaní. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 7C/9/2018-80, ako aj rozsudku odvolacieho súdu č. k. 2Co/109/2019-133 skutkovým podkladom, z ktorého súdy v tomto súdnom konaní vychádzali bol nárok žalobcu na vrátenie pôžičky poskytnutej z jeho strany žalovanému. Naproti tomu v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 12C/12/2020 ako vyplýva aj zo samotnej žaloby, je skutkovým podkladom nárok žalobcu na vrátenie pôžičky poskytnutej žalovanému zo strany manželky žalobcu, čoho sa žalobca domáha ako dedič po svojej manželke a tiež z dôvodu vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a jeho manželky. V podanom odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/1927/2009 s tým, že žalobca je toho názoru, že vzhľadom na vyššie poukázaný zrejmy iný skutkový podklad, z ktorého vychádza konanie vedené pod sp. zn. 7C/9/2018 oproti skutkovému podkladu v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/12/2020 nie je možné mať za to, že nárok žalobcu v týchto konaniach vychádza z totožných skutkových tvrdení žalobcu.

5. K žalobcom podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný, pričom uviedol, že žalovaný sa s právnym názorom žalobcu nestotožňuje a je toho právneho názoru, že odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Humenné, ktorým súd z dôvodu prekážky už skôr začatého konania, toto zastavil, je zákonné a správne. V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7C/9/2018, ktoré je právoplatne skončené ku dňu 26.06.2020 sa žalobca podanou žalobou zo dňa 08.02.2018 domáhal u žalovaného zaplata sumy 50.000,- s príslušenstvom z titulu poskytnutej pôžičky. Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 7C/9/2018-80 zo dňa 29.04.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 2Co/109/2019-153 žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Okresný súd Humenné v odôvodnení svojho rozsudku vedeného pod sp. zn. 7C/9/2018 okrem iného uviedol, že podanie žaloby bolo odôvodnené tým, že manželka žalobcu dňa 27.03.2015 požiadala O. Z. o jednorazové vyplatenie podielových listov v sume 50.000,- eur. Uvedenú sumu požičal žalovanému žalobca na jeho podnikateľskú činnosť formou priameho vkladu na účet žalovaného s tým, že požičaná suma mu bude vrátená hneď po jeho výzve na vrátenie pôžičky. Pôžičku poskytol žalovanému bezúročne. Dňa 08.06.2016 mu bola na požiadanie zo strany žalovaného vrátená polovica požičanej sumy, a to 25.000,- eur. V súvislosti s jeho odchodom z riadiacej funkcie generálneho riaditeľa žalovaného, ako aj v súvislosti s predajom akcií žalovaného tretej osobe, v druhej polovici roku 2016 požiadal žalovaného o zaplata zostávajúcej časti požičanej sumy vo výške 25.000,- eur. Na jeho žiadosť o vrátenie pôžičky žalovaný nereagoval. Z popísaných skutkových okolností je zrejme, že žalovaný v právnej pozícii dlžníka peňažnú sumu vo výške 50.000,- eur od žalobcu v právnej pozícii veriteľa ako bezúročnú pôžičku prevzal a požičané peniaze v časti vo výške 25.000,- eur nevrátil. Pôžička sa stala splatnou prvého dňa po tom, čo žalovaného na vrátenie dlhu vyzval. Následne žalobca rozšíril žalobu o sumu 25.000,- eur s príslušenstvom a súd uznesením zo dňa 24.9.2019 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 50.000,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne odo dňa 01.01.2017 do zaplata a je povinný nahradiť trovy konania. Následne na pojednávaní konanom dňa 24.09.2019 žalobca uviedol, že sumu 50.000,- eur žalovanému poskytla jeho manželka a nie on. Súd na pojednávaní dňa 24.09.2019 nepripustil zmenu žaloby spočívajúcu v zmene skutkových okolností a to, že pôžička bola žalovanému poskytnutá jeho manželkou. V predmetnom rozhodnutí taktiež Okresný súd Humenné uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 31.03.2015 boli na účet žalovaného vložené finančné prostriedky vo výške 50.000,- eur, a to titulom pôžičky, tak ako tvrdil sám žalobca. Danú skutočnosť žalovaný nepoprel. Táto suma bola poskytnutá ako pôžička iba žalobcom z prostriedkov, v tom čase patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva. V danom prípade suma 50.000,- eur bola síce poskytnutá zo spoločného majetku žalobcu a jeho manželky žalovanému, ale výlučne ako pôžička poskytnutá iba žalobcom, a to za účelom preklenutia nepriaznivej finančnej situácie žalovaného v čase jej poskytnutia, a to žalobcom ako akcionárom žalovaného v tomto čase. Teda žalobca zo spoločného majetku použil finančné prostriedky na svoje vlastne účely a potreby, teda sa nejedná o spoločnú pohľadávku. Následne bolo bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu

a jeho manželky za trvania manželstva zrušené a medzi nimi bola uzatvorená aj dohoda o vyporiadaní BSM. V rámci takto uzavretej dohody pri širšom vyporiadaní mala byť aj táto skutočnosť zohľadnená, avšak nebola. Podľa názoru súdu nesprávny je názor žalobcu, že nakoľko vyššie uvedené finančné prostriedky neboli predmetom vyporiadania BSM, tak po uplynutí troch rokov sa na túto pohľadávku vzťahuje režim § 149 ods. 4 a 5 Občianskeho zákonníka, teda, že táto pohľadávka sa nachádza v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho manželky. Následne po tomto rozhodnutí sp. zn. 7C/9/2018 rozhodol Krajský súd v Prešove, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil, že suma 50.000,- eur síce poskytnutá zo spoločného majetku žalobcu a jeho manželky, ale výlučne ako pôžička poskytnutá žalobcom za účelom preklenutia nepriaznivej finančnej situácie žalovaného, kedy žalobca bol jedným z akcionárov tejto spoločnosti a nešlo teda o spoločnú pohľadávku. Na základe uvedeného je žalovaný presvedčený o tom, že skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v oboch konaniach sú totožné, a preto súd správne v zmysle ust. § 159 CSP konanie pod sp. zn. 12C/12/2020 zastavil, keďže konanie pod sp. zn. 7C/9/2018 nebolo v tom čase právoplatne skončené.

6. Po vyjadrení sa žalovaného k odvolaniu žalobcu podal žalobca odvolaciu repliku, v ktorej okrem iného uviedol, že má za to, že v oboch konaniach, teda pod sp. zn. 7C/9/2018 a sp. zn. 12C/12/2020 sa svojho práva domáha žalobca na základe rozdielneho skutkového základu. V konaní pod sp. zn. 7C/9/2018 žalobca ako subjekt, ktorý poskytol pôžičku a v konaní pod sp. zn. 12C/12/2018 žalobca ako právny nástupca svojej manželky, ktorá poskytla pôžičku. Toto jednoznačne preukazuje, že skutkový základ zakladajúci uplatnené právo žalobcu, t.j. poskytnutie pôžičky má v oboch konaniach rozdielne subjekty. V prvom konaní vystupuje žalobca ako veriteľ a žalovaný ako jeho dlžník. V druhom konaní vystupuje manželka žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako jej dlžník, a teda skutkový základ je rozdielny. Žalobca a jeho manželka boli dva rozdielne subjekty práva. To, že sa v terajšom konaní práva na vrátenie pôžičky domáha žalobca je iba obyčajný a prirodzený následok toho, že žalobca je právnym nástupcom po svojej manželke, teda naňho prešli práva, ktoré jej predtým patrili (teda aj právo na vrátenie ňou poskytnutej pôžičky), a teda žalobca sa týchto práv oprávnené ako každý iný subjekt majúci právo na súdnu ochranu v tunajšom konaní domáha. Nemôže byť teda ani žalobcovi na ťarchu to, že je právnym nástupcom po svojej manželke, a to z dôvodu, že v inom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/9/2018 sa samostatne z pozície veriteľa, ktorý poskytol pôžičku domáha jej vrátenia.

7. K žalobcom podanej odvolacej replike podal žalovaný odvolaciu dupliku, v ktorej okrem iného uviedol, že naďalej zotrváva na svojom názore, že prvostupňový súd zákonne a správne rozhodol o zastavení konania 12C/12/2020 odôvodňujúc svoje rozhodnutie tým, že na Okresnom súde Humenné sa vedie už skôr začaté konanie pod sp. zn. 7C/9/2018 medzi tými istými stranami sporu, predmetom ktorého konania je ten istý nárok žalobcu voči žalovanému o zaplatenie sumy 50.000,- eur, čo má vyplývať z obsahu rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 7C/9/2018-80 zo dňa 29.04.2019, pričom vo svojej odvolacej duplike opätovne citoval rovnaké časti predmetného rozsudku Okresného súdu Humenné.

8. Odvolací súd v zmysle ust. § 382 CSP samostatnou výzvou zo dňa 15.10.2020 vyzval obe sporové strany a ch právnych zástupcov aby sa vyjadrili k možnému použitiu ust. § 230 Civilného sporového poriadku s tým, že § 230 Civilného sporového poriadku je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúci a týmto zároveň vyzval strany, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy odvolacieho súdu vyjadrili k možnému použitiu tohto ustanovenia.

9. Na predmetnú výzvu odvolacieho súdu reagovali obe sporové strany, pričom žalobca uviedol, že v predmetnej veci by zo strany odvolacieho súdu malo byť použité ust. § 230 Civilného sporového poriadku a s jeho použitím v prejednávanej veci súhlasí. Zároveň sa k predmetnej výzve odvolacieho súdu vyjadril aj samotný žalobca, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že na svojom odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Humenné 12C/12/2020 trvá v celom rozsahu. Žalobca konzistentne zotrváva na svojej argumentácii obsiahnutej v samotnom odvolaní, na základe ktorej má naďalej za to, že konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12C/12/2020 netrpeľo a netrpi prekážkou litispendencie a ani prekážkou res judicata. Žalobca naďalej navrhuje odvolaciemu súdu aby napadnuté uznesenie Okresného súdu Humenné v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil a v konaní riadnym spôsobom pokračoval a taktiež žiadal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z

ust. § 379 a nasl. CSP, a to bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

11. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Podľa ust. § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca namietal skutočnosť, že by v danej veci bola prekážka litispendencie, resp. po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci 7C/9/2018 po rozhodnutí tunajšieho krajského súdu by bola daná aj prekážka res judicata. Podľa názoru žalobcu v konaní 7C/9/2018 vystupoval žalobca ako subjekt, ktorý poskytol pôžičku a v tomto konaní vedenom na súde prvej inštancie vedenou pod sp. zn. 12C/12/2018 žalobca už vystupuje ako právny nástupca svojej manželky, ktorá poskytovala pôžičku, teda medzi oboma konaniami je taký rozdiel, že v prvom konaní vystupoval terajší žalobca ako veriteľ, avšak v druhom konaní už vystupuje ako veriteľ jeho nebohá manželka. Teda v tunajšom konaní žalobca vystupuje ako právny nástupca po svojej manželke, a to z toho dôvodu, že na neho prešli práva, ktoré jej predtým patrili, teda konkrétne právo na vrátenie ňou poskytnutej pôžičky. Nemôže teda žalobcovi byť na ťarchu, že je právnym nástupcom po svojej manželke.

14. Prekážka rozsúdenej veci (res judicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá (totožná vec). O tú istú vec ide vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa nové konanie týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké, alebo rozdielne procesné postavenie. Teda či ten, ktorý bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Teda vyplýva z rovnakého a totožného skutku. Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných sporových strán, či už z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Pre posúdenie či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej, teda skutok, bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/120/2009.

15. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi, avšak, novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu boli v čase pôvodného rozhodnutia. Uvedené tiež vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/42/2008.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci po právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Humenné vydaného pod sp. zn. 7C/9/2018, ktoré bolo právoplatné dňa 26.06.2020, vo veci nastala neodstrániteľná prekážka hodnotená ako jedna zo základných podmienok konania, a to prekážka právoplatne rozsúdenej veci. Z preskúmania jednotlivých odôvodnení žalôb podaných žalobcom, prvotne pod sp. zn. 7C/9/2018, následne novou žalobou pod sp. zn. 12C/12/2020 možno vyvodíť, že skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v oboch konaniach sú totožné keďže vychádzajú z rovnakého základu postaveného na tej skutočnosti, že ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. V tomto ponímaní treba pojem „rovnaké skutkové tvrdenia“ vnímať ako skutočnosť, že tento nárok vyplýva z rovnakého skutku. V danom prípade sa jednoznačne jednalo o rovnaký skutok a k uvedenému skutku boli žalobcom, či už v konaní 7C/9/2018, resp. v predmetnom konaní sp. zn. 12C/12/2020 predkladané aj rovnaké, teda totožné, listinné dôkazy, ktoré preukazovali rovnaký skutkový základ a rovnaký priebeh totožného skutku. V danom prípade sa novo uplatnený nárok neopiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Na margo uvedeného odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných sporových strán, a to či už z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Neobstojí z týchto dôvodov

odvolacia námietka žalobcu spočívajúca v tom, že v terajšom konaní sa práva na vrátenie pôžičky domáha žalobca ako právny nástupca po svojej manželke, na ktorého prešli jej práva.

17. Zároveň je potrebné konštatovať, že konanie žalobcu v rámci skutkových tvrdení medzi konaním sp. zn. 7C/9/2018 a sp. zn. 12C/12/2018 vykazuje znaky zneužitia procesných práv žalobcu, keď tento v pôvodnej žalobe vedenej pod sp. zn. 7C/9/2018 sám opisoval skutkový základ tak, že pôvodne bol poskytovateľom pôžičky on, avšak po strate sporu vedeného pod sp. zn. 7C/9/2018 obmenil ním opisovaný dej v žalobe podanej pod sp. zn. 12C/12/2018 tak, že už nie samotný žalobca bol poskytovateľom pôžičky, ale bola ním jeho manželka. V tomto kontexte je potrebné najmä poukázať na skutočnosť, že v oboch prípadoch sa jednalo o poskytnutie pôžičky zo spoločného majetku žalobcu a jeho manželky, teda v danom prípade došlo k použitiu finančných prostriedkov zo spoločného majetku tvoriaceho BSM manželov. Jednoznačne tak obe žaloby majú rovnaký hmotnoprávny základ a jedná sa o totožný skutok aj v zmysle právnych záverov vyplývajúcich z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/120/2009. Obmieňanie skutkových tvrdení, resp. prispôsobovanie ich priebehu žalobcom tak ako to vyplynulo z porovnania samotných žalôb pod sp. zn. 7C/9/2018 a sp. zn. 12C/12/2020 sa javí odvolaciemu súdu ako zneužitie procesných práv žalobcu voči žalovanému a zároveň ako pokus žalobcu zvrátiť pre seba nepriaznivý výsledok sporu, ktorý jednoznačne tvorí voči tunajšiemu konaniu prekážku právoplatne rozsúdenej veci. Odvolací súd tak nevidí žiaden dôvod aby došlo k prejednaniu predmetného sporu opätovne, pokiaľ vychádza z jedného a totožného skutku.

18. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 a § 261 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).